

บทที่ 11
การควบคุมเครื่องวัดอุณหภูมิ

คำนำ

เทอร์โมมิเตอร์ที่โรงงานตัวอย่างใช้อยู่เป็นแบบ Mercury Thermometer (เทอร์โมมิเตอร์ชนิดหลอดแก้ว ภายในบรรจุสารปรอท) เป็นหมายเลข ASTM "59F" ใช้ในการวัดค่าอุณหภูมิของตัวอย่างจารบีในการทดสอบหาค่าความแข็ง(ระยะจม, Penetration Value) ของจารบีตัวอย่าง การสอบเทียบปัจจุบันกำหนดความถี่ทำทุกๆ 6 เดือน โดยทางโรงงานตัวอย่างจะส่งเทอร์โมมิเตอร์ที่ถึงกำหนดไปยังหน่วยตรวจสอบคุณภาพเพื่อทำการสอบเทียบ

จากการศึกษาวิธีการปฏิบัติที่โรงงานตัวอย่างดำเนินการอยู่พบจุดที่สามารถทำการปรับปรุงได้ดังต่อไปนี้

1) เทอร์โมมิเตอร์หมายเลข ASTM 59F โดยการอ้างอิงมาตรฐาน ASTM E1 (Standard Specification for ASTM Thermometer) พบว่าเทอร์โมมิเตอร์หมายเลข ASTM 59F เหมาะสมใช้ในการวัดค่าอุณหภูมิของของเหลวที่บรรจุอยู่ในถังเก็บ (Tank) ไม่ถูกต้องที่นำมาใช้การวัดค่าอุณหภูมิจารบีตัวอย่าง

2) โดยการอ้างอิงมาตรฐาน ASTM E77 (Standard Test Method for Inspection and Verification of Liquid-in-Glass Thermometer) พบว่านอกเหนือจากการทำการสอบเทียบเทอร์โมมิเตอร์แล้ว ยังมีสิ่งที่จะต้องทำการตรวจสอบที่มีผลต่อความเที่ยงตรงของเทอร์โมมิเตอร์ดังต่อไปนี้

- การตรวจสอบด้วยสายตาทำการตรวจสอบว่ามีฟองอากาศแทรกตัวในเนื้อปรอทและการแยกตัวเกิดการขาดตอนของปรอทหรือไม่

- การตรวจสอบขนาดมิติของตัวเทอร์โมมิเตอร์

- การตรวจสอบความคงทนของสี

- การตรวจสอบความคงตัวของกะเปราะ

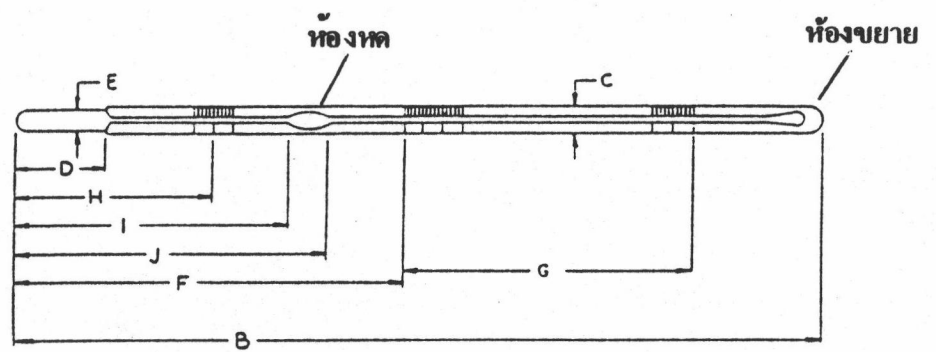
ดังนั้นผู้วิจัยจะทำการศึกษาและเสนอแนะระบบการควบคุมเทอร์โมมิเตอร์โดยเริ่มตั้งแต่ การศึกษารายละเอียดข้อกำหนดมาตรฐานที่กำหนดโดย ASTM เกี่ยวกับเทอร์โมมิเตอร์แบบ หลอดแก้วมีของเหลวบรรจุอยู่ภายใน, ศึกษาวิธีการตรวจสอบและการสอบเทียบ จากนั้นเสนอ แนะนำเลือกหมายเลขเทอร์โมมิเตอร์ที่ตรงกับลักษณะจารบีและวิธีการตรวจสอบที่มีผลต่อความเที่ยง ตรงของเทอร์โมมิเตอร์ นอกเหนือจากการสอบเทียบ โดยการประยุกต์หลักวิชาการให้เหมาะสม กับสภาพการดำเนินงานของโรงงานตัวอย่าง

11.1 รายละเอียดข้อกำหนดของ ASTM Thermometer

11.1.1 เทอม

เพื่อให้เกิดความเข้าใจรู้จักเทอร์โมมิเตอร์มากขึ้นก่อนอื่นต้องทำความเข้าใจกับเทอมต่างๆ ดังนี้ (ดูรูปที่ 11.1 ประกอบ)

- 1) ความยาวทั้งหมด (Total Length) คือค่าความยาวรวมทั้งหมดของตัวเทอร์โมมิเตอร์รวมถึงส่วน ประกอบพิเศษต่างๆที่นำมาติดรวมด้านบนตัวเทอร์โมมิเตอร์ (B)
- 2) เส้นผ่าศูนย์กลางกลาง คือขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางที่วัดได้จากเครื่องวัด Ring Gage. (C)
- 3) ความยาวกะเปาะ (Bulb Length) คือ ระยะจากก้นกะเปาะไปถึงจุดที่ซึ่งเส้นผ่าศูนย์กลางภายใน ของกะเปาะเริ่มลดลงขณะที่กะเปาะหายเข้าไปในก้านหลอดแก้ว (Stem) (D)
- 4) ด้านยอดของเทอร์โมมิเตอร์ คือ ส่วนยอดสุดของเทอร์โมมิเตอร์รวมส่วนประกอบที่มาติดรวม ด้วย
- 5) ห้องขยาย (Expansion Chamber) คือส่วนขยายที่อยู่ด้านยอดของหลอดแก้ว เพื่อป้องกันใน กรณีเกิดการOverheating.
- 6) ห้องหด (Contraction Chamber) คือส่วนขยายที่เกิดจากการคว้านภายในหลอดแก้ว จุด ประสงค์เพื่อลดความยาวของเทอร์โมมิเตอร์ หรือป้องกันการหดตัวของเหลวเข้าไปภายในกะเปาะ ห้องนี้จะอยู่บริเวณต่ำกว่าสเกลหลัก หรืออยู่ระหว่างสเกลหลักและสเกลช่วย

รูปที่ 11.1 แสดงรายละเอียด เอเจซีเอ็ม เทอร์ ไมมิเตอร์ (14)

11.1.2 รายละเอียดข้อกำหนดทั่วไป

- 1) ก๊าซที่อยู่ส่วนบนของปรอทภายในหลอดแก้วจะต้องเป็นก๊าซเฉื่อย เช่น ก๊าซไนโตรเจน
- 2) ก้านหลอดแก้ว :
 - 2.1 ส่วนก้านจะทำจากหลอดแก้ว ด้านหน้าเรียบ ด้านหลังเคลือบสารอินามเมล
 - 2.2 ลักษณะส่วนปลายยอดเทอร์โมมิเตอร์ ปกติจะเป็นแบบกลมมน แต่อาจมีลักษณะพิเศษอื่นๆเช่น แบบกระดุมสี่เหลี่ยม, แบบวงแหวน และแบบใส่อยู่ภายในเกาะโลหะมาตรฐานที่ไม่เกิดการสปาร์คขนาด 304.8-mm.(12-in.) เปิดหน้าเดียว เช่นการประกอบที่เรียกว่า Cup Case และ Flushing Case.
- 3) กะเปาะเป็นส่วนที่ทำจากแก้วที่มีค่าความหนืดอย่างน้อย $10^{14.6}$ poises ที่อุณหภูมิ 490°C (914°F) และอย่างน้อย $10^{13.4}$ poises ที่อุณหภูมิ 520°C (968°F).
- 4) ระยะห่างบนหลอดแก้ว ระยะต่างๆเหล่านี้จะใช้เป็นเกณฑ์การตรวจยอมรับเทอร์โมมิเตอร์
 - 4.1 ระยะห่างระหว่าง กะเปาะถึงเส้นจุ่ม(Immersion Line) หรือ เส้นบอกเสกลดต่ำสุด มีค่า =13 mm. เมื่อเสกลดบอกอุณหภูมิไม่เกิน 100°C(212°F)
 - 4.2 ระยะห่างระหว่าง กะเปาะถึงเส้นจุ่ม(Immersion Line) หรือเส้นบอกเสกลดต่ำสุด มีค่า =30 mm. เมื่อเสกลดบอกอุณหภูมิสูงกว่า 100°C(212°F)
 - 4.3 ระยะห่างระหว่าง ขีดบอกเสกลดสูงสุดถึงยอดสุด มีระยะ 10 mm.กรณีที่มี Expansion Chamberอยู่ด้านล่างบนเทอร์โมมิเตอร์
 - 4.4 ระยะห่างระหว่าง ขีดบอกเสกลดสูงสุดถึงยอดสุด มีระยะ 30 mm.กรณีที่ไม่มีการมี Expansion Chamber อยู่ส่วนบนของเทอร์โมมิเตอร์
 - 4.5 Expansion Chamber เป็นส่วนที่รองรับการขยายตัวที่ส่วนบน ซึ่งมีความจุเท่ากับความยาวไม่น้อยกว่า 20 mm.
- 5) บัญชี ASTM Thermometer ที่เรียงตามอักษรระบุตาม ลักษณะการใช้งาน และหมายเลขเทอร์โมมิเตอร์แสดงอยู่ใน List A ในภาคผนวก ข
- 6) บัญชี ASTM Thermometer ที่ช่วยในการเลือกใช้หมายเลขเทอร์โมมิเตอร์ ให้สอดคล้องกับค่าช่วงอุณหภูมิการใช้งาน, ระยะจุ่ม และค่าความคลาดเคลื่อนของเสกลดสูงสุด แสดงอยู่ใน List B ในภาคผนวก ข
- 7) อุณหภูมิสอบเทียบของเทอร์โมมิเตอร์ชนิดต่างๆ แสดงอยู่ในตารางภาคผนวก ข

11.2 วิธีการตรวจสอบและสอบเทียบเทอร์โมมิเตอร์ (อ้างอิงมาตรฐาน ASTM E77-89) วิธีการตรวจสอบและการสอบเทียบมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

11.2.1 การตรวจสอบด้วยการสังเกต

11.2.1.1 ฟองก๊าซแทรกในปรอท ฟองก๊าซจะเกิดขึ้นในช่วงการขนส่งมากกว่าในช่วงใช้งานยังไม่มีวิธีป้องกันมิให้เกิดขึ้นถ้าสังเกตพบวิธีการแก้ไขทำการแยกฟองอากาศออกโดยการลดอุณหภูมิของกะเปาะลงด้วยน้ำแข็งแห้งจนกระทั่งของไหลเข้าไปภายในกะเปาะจากนั้นทำการเคาะที่ตัวเทอร์โมมิเตอร์เบาๆ ในลักษณะตั้งตรงฟองอากาศจะลอย สูงขึ้นแยกออก

11.2.1.2 การแยกตัวของปรอทมีวิธีการแก้ไขหลายวิธีขึ้นอยู่กับโครงสร้างของเทอร์โมมิเตอร์และชนิดของการแยกของปรอท ถ้าเกิดการแยกตัวเล็กน้อยที่ส่วนด้านบนซึ่งมี Expansion Chamber สามารถทำการเชื่อมโดยการค่อยๆ ให้ความร้อนอย่างระมัดระวังกับกะเปาะจนกระทั่งของไหลทั้งหมดเข้าไปใน Expansion Chamber จากนั้นเคาะเบาๆ ที่ตัวเทอร์โมมิเตอร์เพื่อการรวมตัวที่ดี วิธีการดังกล่าวห้ามทำเกินอุณหภูมิ 260°C (500°F) เพราะจะ

ทำให้กะเปาะเสียหายหรือเกิดการขยายตัวเสียความเที่ยงตรง กรณีที่เทอร์โมมิเตอร์มี Contraction Chamber ที่ตำแหน่งต่ำกว่าขีดบอกสเกลต่ำสุด อาจเกิดการแยกตัวใน Chamber หรือบริเวณที่สูงกว่า วิธีแก้ไขทำการลดอุณหภูมิจนกระทั่งของไหลทั้งหมดไหลรวมกันภายใน Chamber ทำการเคาะเบาๆ ให้เกิดการรวมตัวที่ดีขึ้น

11.2.2 การตรวจสอบขนาดมิติ

11.2.2.1 การตรวจสอบขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ตลอดช่วงความยาวของตัวเทอร์โมมิเตอร์ โดยการ ใช้เครื่องวัด Ring Gage ตามขนาดรายละเอียดข้อกำหนดของเทอร์โมมิเตอร์แต่ละชนิด

11.2.2.2 การตรวจสอบความสม่ำเสมอของสเกลบนเทอร์โมมิเตอร์ ทำการตรวจสอบโดยใช้ เครื่องวัดดีไวเดอร์ (Dividers) โดยการปรับดีไวเดอร์กางออกให้ได้ระยะห่างประมาณ 10 หรือ 20 สเกล จากนั้นทำการวัดอย่างต่อเนื่อง จดบันทึกผลทุกๆ ช่วงการวัด

11.2.3 ความคงทนของเสกกล

วิธีการทดสอบวางเทอร์โมมิเตอร์ลงในเตาอบ ดังแสดงในรูปที่ 11.2 ให้ความร้อนเป็นเวลา 3 ชั่วโมงที่ อุณหภูมิ 260°C (500°F) จากนั้นปล่อยให้เย็นลงอย่างช้าๆ ทำการตรวจสอบเสกกล จะต้องไม่มีส่วนที่ไหม้, ลอกออก, เป็นซ็อก และขีด

11.2.4 การตรวจสอบความละเอียดของเสกกล

11.2.4.1 การอ่านเทอร์โมมิเตอร์ต้องหลีกเลี่ยงความเหลื่อมซึ่งเกิดจากการดูจากจุดสองจุด (Parallax) ทำการแก้ไขโดยการที่ขณะทำการอ่านให้ระดับสายตาตั้งฉากกับแกนเทอร์โมมิเตอร์ที่จุดวัด

11.2.4.2 วิธีการสอบเทียบ :

ทำการสอบเทอร์โมมิเตอร์ที่จะทำการสอบเทียบ และเทอร์โมมิเตอร์มาตรฐานในตัวจับยึด ทำการปรับอุณหภูมิภายใน Comparator ไปที่ค่าประมาณ 5 C (10°F) ต่ำกว่าอุณหภูมิที่จะสอบเทียบ กรณีใช้เทอร์โมมิเตอร์ แบบ Liquid-in-Glass จำนวน 2 ชุดจะมีข้อดีคือสามารถตรวจเช็คความคลาดเคลื่อนของเทอร์โมมิเตอร์มาตรฐานได้ทันที การให้ความร้อนจะค่อยๆทำด้วยอัตราสม่ำเสมอ ที่จุดสอบเทียบอัตราให้ความร้อนต้องไม่เกิน 1 เสกกลภายใน 3 ถึง 10 นาที ทำการอ่านเทอร์โมมิเตอร์ในลำดับต่อไปนี้ด้วยเวลาเท่ากัน :

มาตรฐาน, ที่สอบเทียบ

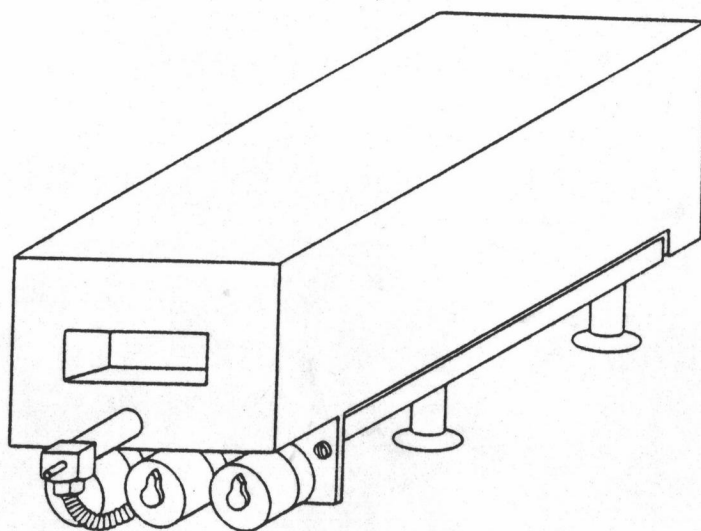
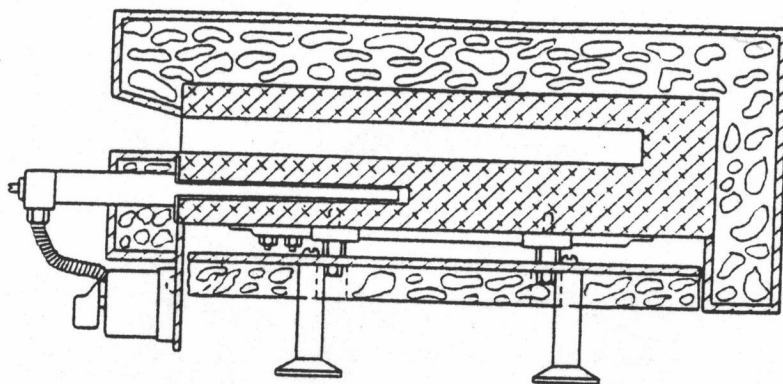
ที่สอบเทียบ, มาตรฐาน

ที่สอบเทียบ, มาตรฐาน

ค่าเฉลี่ยของค่ามาตรฐานที่อ่านได้ค่าที่ 1 และ 3 จะใกล้เคียงค่าที่ 2 ของมาตรฐาน การเปรียบเทียบค่าผลต่างของการอ่านที่ต่อเนื่องกันจะชี้ให้เห็นถึงความคงตัวของระบบสอบเทียบ

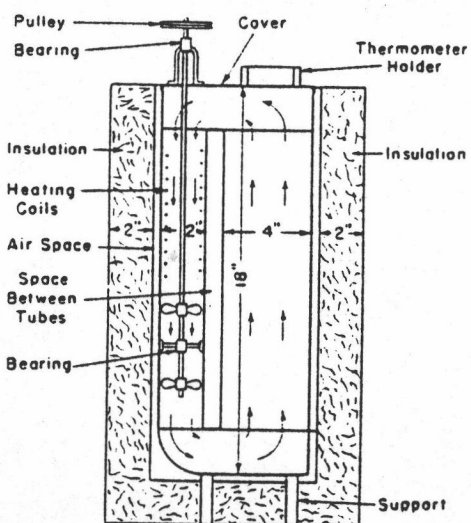
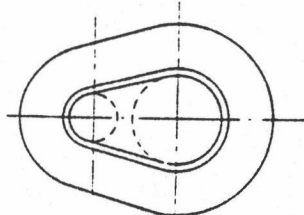
ทำการคำนวณค่าเฉลี่ยการอ่านสำหรับเทอร์โมมิเตอร์ทุกๆชุด ทำการปรับแก้ค่าเฉลี่ยที่อ่านได้จากมาตรฐานด้วยค่าปรับแก้ที่ทราบค่า จากนั้นทำการคำนวณค่าปรับแก้ไขของเทอร์โมมิเตอร์ที่ถูกสอบเทียบ

หมายเหตุ : Comparator ชุดควบคุมอุณหภูมิแสดงในรูปที่ 11.3

รูปที่ 11.2 แสดงเตาอบทดสอบความคงทนสีเสถล(14)

in.	mm
2	50.8
4	101.6
18	457.2

(b) Stirred Liquid Bath with Two Tubes Connected at Top and Bottom

รูปที่ 11.3 แสดงชุดควบคุมอุณหภูมิ (14)

11.3 เสนอแนะการเลือกหมายเลขเทอร์โมมิเตอร์สำหรับโรงงานตัวอย่าง

เทอร์โมมิเตอร์ที่โรงงานตัวอย่างใช้อยู่ปัจจุบันเป็นหมายเลข ASTM 59F ดังแสดงในรูปที่ 11.4 จากการศึกษาโดยอ้างอิงมาตรฐาน ASTM E1, List A พบว่า เทอร์โมมิเตอร์หมายเลขดังกล่าวเหมาะสมใช้ในการวัดอุณหภูมิของๆ เหลวที่บรรจุอยู่ในถังเก็บ(Tank) เป็นการไม่ถูกต้องที่จะนำมาใช้วัดค่าอุณหภูมิของจารบีตัวอย่างที่มีลักษณะเป็นกึ่งของแข็ง จากการศึกษาพบว่า หมายเลขเทอร์โมมิเตอร์ที่เหมาะสมคือ 54F เหมาะสมกับการวัดอุณหภูมิของสารที่จุดแข็งเหนียว (Congealing Point) ซึ่งเป็นลักษณะสอดคล้องกับจารบีดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอแนะให้ใช้เทอร์โมมิเตอร์หมายเลข 54F แทน

หมายเหตุ : รายละเอียดข้อกำหนด (Specifications) ของเทอร์โมมิเตอร์ หมายเลข ASTM NO. 54F, 59F แสดงอยู่ในภาคผนวก ช

11.4 วิธีการสอบเทียบเทอร์โมมิเตอร์ที่โรงงานตัวอย่างดำเนินการอยู่

วิธีการสอบเทียบมีขั้นตอนการปฏิบัติดังต่อไปนี้

- 1) วางเทอร์โมมิเตอร์ที่จะทำการสอบเทียบ และเทอร์โมมิเตอร์มาตรฐาน ลงใน Water Bath ที่มีอุณหภูมิที่จะทำการสอบเทียบ
- 2) ระยะที่จุ่มลงไปอย่างน้อย 8 นิ้ว (ระยะความยาวของเสกทั้งหมด) โดยให้ห่างจากก้นและด้านข้าง Bath อย่างน้อย 2 นิ้วทุกๆด้าน
- 3) ปลดขั้วอย่างน้อย 5 นาที จากนั้นอ่านค่าอุณหภูมิ และทำการจดบันทึกทั้งเทอร์โมมิเตอร์ที่ทำการสอบเทียบและเทอร์โมมิเตอร์มาตรฐาน ดังแสดงในรูปที่ 11.4
- 4) ทำการสอบเทียบด้วยวิธีการข้างต้นจนครบจุดสอบเทียบทั้งหมด
- 5) ถ้าผลการสอบเทียบที่ทุกๆจุดอุณหภูมิมีเพียง 1 จุดที่กำหนดเกิดผลต่างระหว่างค่าที่อ่านจากมาตรฐานและชุดที่ถูกสอบเทียบเกิน 1°F (0.5°C) ทำการคัดทิ้ง

NO : CRO
CC :

BANGKOK
LABORATORY TEST CERTIFICATE
FOR
THERMOMETER

TYPE/MODEL : MERCURY 59 F LAB REPORT NO. CT-39
MAKER : AMA

SUBMITTED BY : PLANT DATE RECEIVED 06/05
RESULT OF TEST

SERIAL NO.	TEST TEMPERATURE 'F			THERMOMETER READING, 'F					
				BEFORE ADJUST			AFTER ADJUST		
	I	II	III	I	II	III	I	II	III
9212374	86.0	100.0	122.0	86.0	100.0	122.0			
9212359	86.0	100.0	122.0	86.0	100.0	122.0			
9212389	86.0	100.0	122.0	86.0	100.0	122.0			
9212310	86.0	100.0	122.0	86.0	100.0	122.0			
9212357	86.0	100.0	122.0	86.0	100.0	122.0			
9212393	86.0	100.0	122.0	86.0	100.0	122.0			
9212401	86.0	100.0	122.0	86.0	100.0	122.0			
9212376	86.0	100.0	122.0	86.0	100.0	122.0			
9212326	86.0	100.0	122.0	86.0	100.0	122.0			
9212338	86.0	100.0	122.0	86.0	100.0	122.0			

NOTE 1) THERMOMETER ERROR ALLOWANCE 1'F

2) IF THERE IS NO FIGURE IN AFTER ADJUST COLUMN, IT MEANS THAT THE THERMOMETER CANNOT BE ADJUSTED.

REMARK NEXT CALIBRATE 06/11

TESTED BY : SAM *Sams H.*
REPORTED BY : SIS *S.S.*
DATE : 10/05

รูปที่ 11.4 แสดงบันทึกผลสอบเทียบที่โรงงานไฉ่ฮง

11.5 เสนอแนะวิธีการสอบเทียบเทอร์โมมิเตอร์สำหรับโรงงานตัวอย่าง

นอกเหนือจากการสอบเทียบเทอร์โมมิเตอร์แล้ว ยังมีปัจจัยที่มีผลต่อความเที่ยงตรงของเทอร์โมมิเตอร์ดังได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อ 11.2 ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอวิธีการตรวจสอบต่างๆเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

11.5.1 การตรวจสอบด้วยการสังเกต

11.5.1.1 การตรวจสอบว่ามีฟองอากาศแทรกตัวอยู่ในปรอทหรือไม่ กรณีมีทำการแก้ไขดังนี้ ทำการลดอุณหภูมิของกะเปาะให้เย็นลง จนกระทั่งปรอทไหลเข้าสู่กะเปาะทั้งหมด จากนั้นค่อยๆ เคาะตัวเทอร์โมมิเตอร์ในขณะที่อยู่ในตำแหน่งที่ตั้งตรง จะทำให้ฟองอากาศลอยสู่ด้านบน

11.5.1.2 การตรวจสอบการแยกตัวของปรอท ว่ามีหรือไม่ ถ้ามีทำการแก้ไขเป็นดังต่อไปนี้ ให้ความร้อนกะเปาะอย่างช้าๆ จนกระทั่งปรอทไหลเข้าสู่ Expansion Chamber ทำการเคาะตัวเทอร์โมมิเตอร์เบาๆ จะช่วยให้การรวมตัวดีขึ้น ห้ามให้ความร้อนสูงเกิน 110°C(230°F)

11.5.2 การตรวจสอบขนาดมิติ มีส่วนต่างๆที่ต้องทำการวัดระยะดังนี้

B	ความยาวทั้งหมด (mm.)	305	ถึง	315
C	เส้นผ่าศูนย์กลางภายนอก Stem,(mm.)	6	ถึง	8
D	ความยาวกะเปาะ (mm.)	10	ถึง	12
E	เส้นผ่าศูนย์กลางภายนอกกะเปาะ(mm.)	4.5	ถึง	6
F	ระยะจุ่ม Immersion Line,(mm.)	60	ถึง	70
G	ความยาวเสกอุณหภูมิ (mm.)	170	ถึง	215

เครื่องมือที่ใช้วัด Ring Gage และ Template

11.5.3 การตรวจสอบความสม่ำเสมอของเสกวัด โดยการใช้เครื่องวัด Dividers ทำการปรับ Dividers ให้กางขยายออกกว้างประมาณ 10 เสก จากนั้นทำการวัดอย่างต่อเนื่องที่ละช่วง ทำการเปรียบเทียบและบันทึกผล

11.5.4 การตรวจสอบความคงทนชัดเจนของเสกlobอกอุณหภูมิ

ทำการตรวจสอบด้วยการสังเกตดูว่า เสกlobมีส่วนใดลอกออก, ซีคจางมองไม่ชัดเจน ทำการแก้ไข กรณีแก้ไขไม่ได้ต้องคัดทิ้งเลิกใช้งาน

11.5.5 การสอบเทียบเทอร์โมมิเตอร์

วิธีการสอบเทียบมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) วางเทอร์โมมิเตอร์มาตรฐานและที่จะทำการสอบเทียบลงใน Water Bath ควบคุมที่อุณหภูมิ 70°F
- 2) ระยะที่จุ่มลงไป Bath อย่างน้อย 9 นิ้ว (ระยะความยาวเสกlobทั้งหมด) โดยห่างจากกันและด้านข้าง Bath อย่างน้อย 2 นิ้ว ทุกๆด้าน
- 3) ปลดปล่อยไว้อย่างน้อย 5 นาทีจนเกิดความคงตัว อ่านค่าอุณหภูมิและจดบันทึกทั้งเทอร์โมมิเตอร์มาตรฐานและที่ถูกสอบเทียบ
- 4) ทำการสอบเทียบตามขั้นตอนจาก ข้อ 1 ถึง 3 แต่ควบคุมที่อุณหภูมิ 120, 170 และ 210°F ตามลำดับ
- 5) ถ้าผลการสอบเทียบที่ทุกๆจุดอุณหภูมิมีเพียง 1 จุดที่กำหนดเกิดผลต่างระหว่างค่าที่อ่านจากมาตรฐานและชุดที่ถูกสอบเทียบเกิน 0.5°F ทำการคัดทิ้ง

11.6 การบันทึกผลการสอบเทียบสำหรับโรงงานตัวอย่าง

ภายหลังจากการทำสอบเทียบ ทำการบันทึกผลลงในแบบฟอร์ม รูปที่ 11.5 ที่ตัวเทอร์โมมิเตอร์จะระบุแสดงสถานะการสอบเทียบโดยใช้สติ๊กเกอร์ติดที่ชุดเทอร์โมมิเตอร์ระบุ กำหนด วันที่ทำการสอบเทียบครั้งล่าสุด, วันที่ทำการสอบเทียบครั้งต่อไป, ลงชื่อผู้ทำการสอบเทียบ, หมายเลขโทรศัพท์ที่ติดต่อ และลงหัวหน้าโรงงานดังแสดงในรูปที่ 11.6

O
เทอร์โมมิเตอร์หมายเลข : 1 วันที่ทำการสอบเทียบล่าสุด : _____ วันที่กำหนดสอบเทียบ : _____
ลงชื่อหน่วยตรวจสอบคุณภาพ : _____ โทร_4589_ ลงชื่อหัวหน้าโรงงาน : _____ โทร : _2624408_

รูปที่ 11.6 แสดงแผ่นสติ๊กเกอร์แสดงสถานะการสอบเทียบเทอร์โมมิเตอร์